

Qui seguisca un poc l'actualitat municipal, sabrà que hi ha una frase extreta del coneixement popular dels nostres avis i avantpassats llauradors que m'agrada especialment perquè representa a la perfecció la filosofia de treball de l'Ajuntament de Vila-real: qui sembra, pot ser que no arreplegue; però qui no sembra, segur que no arreplegarà. I això fem: sembrar.

Durant la legislatura passada, la prioritat va ser preparar la terra, sanejar un Ajuntament pràcticament devastat i generar una fulla de ruta que tornara a il·lusionar-nos. Encara queden males herbes que arrancar, sentències i empastres que ens poden desestabilitzar el projecte. Però anem sembrant i, després de molts esforços, estem en condicions d'oferir productes que ens permeten diferenciar-nos i generar oportunitats.

Projectes innovadors com el que hem presentat a la convocatòria europea Urban Innovative Actions; una iniciativa d'alt component innovador que ens pot reportar fins a cinc milions d'euros per a reconvertir el Centre de Congressos, Fires i Trobades en un espai de creadors i de talent en el qual les indústries culturals i ceràmica es donen la mà per a fer créixer la nostra ciutat. Un espai que ja vam reconvertir del simple Casal de Festes que era en un punt de trobada per a l'organització de congressos i fires.

A pesar d'aquest esforç, el Centre de Congressos no està fent tots els fruits que podria donar. I no podem permetre que espais com aquest, que han costat tants diners, no puguem aprofitar-se al màxim. Un dels errors més greus que s'ha comès en els últims anys per part de les administracions públiques ha estat el de crear grans contenidors sense dotar-los de continguts. A Vila-real tenim, malauradament, uns quants exemples: una Biblioteca fantàstica però que no servia de biblioteca; un CTE que va costar milions i que fins i tot està en qüestió pels sobrecostos de Ciegsa o el mateix Casal de Festes, en el qual es van gastar prop d'1 milió d'euros del Pla E per a tindre un lloc millor on anar a fer les paelles.

Hem de pensar què volem i què tenim i, en base a això, decidir i posar-nos a treballar. A Vila-real, hem viscut una falta de projecte històrica que, durant etapes anteriors, ens va fer gastar diners sense saber per a què. Ara hem de ser capaços de agafar eixos espais que ja vam començar a omplir de contingut la legislatura passada i optimitzar i redefinir els usos perquè la societat de Vila-real, les nostres empreses, possibles inversors que vinguen a la ciutat, els puguem aprofitar al màxim. I, si no arrepleguem, no serà mai per no haver sembrat.